No. 2846 Zaterdag 15 Mei 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

PRESIDENT ROOSEVELT IN EIKENHOUT. President Roosevelt is in alle soorten materiaal vereeuwigd geworden. De bekende beeldhouwer, Steffen Thomas, van Warm Springs, Georgia, legt de laatste hand aan de buste van de President, welke uit een reuze eik van Georgia is gebeelhouwd.

Pinksteren.

„Uwe zonen en uwe dochteren zullen propheteren" had Joël voorzegd. En op het eerste Pinksterfeest ging voor het toegestroomde volk dit woord in vervulling. De krachtigste der zonen uit het nieuwe Israël sprak, voorgelicht door de Heilige Geest.

Daar was moed nodig, om te durven zeggen tot een vijandige massa: „Jezus, de Nazarener... hebt gij door de handen van goddelozen aan het Kruis gehecht."

Maar wie liefde voelt voor zijn Meester en een andere liefde voor het volk, dat die Meester niet kent, die weet van geen aarzeling en geeft getuigenis van de **Waarheid.**

Wat wij nodig hebben, zijn mannen en vrouwen met de wijsheid Gods, met een vlammende charitas en een heilige moed.

Het Pinksterfeest was niet gekomen, dan na een lange nacht. Drie jaren had Christus Zijne wondermacht getoond, maar Hij was ook vervolgd en ten slotte schandelijk gestorven. Zijn verheven leer had Hij aan Zijn vrienden verkondigd, maar verklaard had Hij ze slechts ten dele. Daar werd aan het verlangen een voorlopig halt geboden met de troost: „Ik zal u mijne Geest zenden, Die u alle waarheid leren zal." De laatste dagen waren vol geweest van strijd tussen angst en verwachting. De Meester was nu heengegaan: een wolk onttrok Hem aan hun oog; en van dat ogenblik was een zwarte nevel in hun zielen neergevallen. Door bittere tegenstand omringd waren ze weggescholen. Wanneer men de Goddelijke Meester niet had gespaard, zou men hen dan sparen?

Nu wordt het licht en de vurige tong boven ieders hoofd getuigt van de klaarheid, die in hun geest is ontstoken.

Geen geloof zonder moeite, geen weten zonder offer. Het grote euvel onzer dagen is de onverschilligheid tegenover de geloofsinhoud. Het geloof leren kennen is het leren waarderen. Maar die kennis volgt slechts op horen, lezen en nadenken. Dat zijn geen ontspanningsbezigheden, maar het is een inspanning, die niet terstond hare bevrediging geeft, ja zelfs meermalen een strijd verwekt tussen verwachting en angst. Het licht des H. Geestes is een bovennatuurlijke gave, en eist de natuurlijke medewerking van hem, die geloven wil. Wie aan deze eis voldoet, ziet ieder beletsel wegvallen en zal de geloofsinhoud weten te verklaren en te verdedigen.

Naast het geloof gaat het profane weten. En wanneer men zegt, dat elk van deze een andere riching heeft, dan kan men slechts de mensheid bedoelen, die zich zelf in tweeën splitst, om vóór of tegen de Christus te zijn. Als wetenschap waarheid is, dan is het geloof haar levensgezel, daar de wetenschap ontstaat in de menselijke geest, die de Geest des geloofs tot Vader heeft. Geloven en weten steunen elkaar; beide behoren ons lief te wezen, en daarom is de Christen, die uit de bodem der wetenschap nieuwe vondsten weet op te delven, altijd de beste Apologeet der heilige Kerk.

De charitas. Niet de philanthropie, die ontspringt aan een gelijk medelijden met alle leed en niet veel hoger staat dan geliefhebber in dierenbescherming. Maar het zich geven aan de zaak van God en de evenmens met al zijn middelen en met geheel zijn persoonlijkheid, belangeloos en desnoods verborgen. Het is zo moeilijk niet, neer te dalen van zijn stoep om even de ellende te zien in de steeg, en gauw een geldstuk te geven; en daarna met een gevoel van innige behagelijkheid, omdat men het zoveel beter heeft, zijn middagvisites te maken. Neen, dame, voel, dat gij de zuster zijt van al die mensen; ga onder hen leven en roep ze bij u, deel hun mede van uw weten, uwe beschaving en uwe ervaring. De sociale nood van het volk is nog iets anders dan de som der noden van elk individu. Geef u zelf, uw tijd en uw geduld om de massa mee omhoog te heffen. Wees geen dame, wees vrouw. 't Zal u moeite kosten. Maar iedere dag in de school van St. Elisabeth, waar de medidatie voor het Kruisbeeld van de lijdende God u zal opwekken tot het grote werk, dat op u staat te wachten.

Getuigenis geven van de waarheid. Daartoe is moed nodig. Neen durven zeggen, als alle anderen ja knikken met de meerderheid. Ja zeggen, wanneer een offer wordt gevraagd, dat niemand waagt te brengen, en dat ten algemene nutte gebracht worden moet.

Christelijke durf openbaart zich hierin, dat men geen mensen vreest en geen natuur. Men zal u uitlachen, haten en tegenwerken; uw gestel zal worden ondermijnd, uw gezondheid verdwijnen en voor de oude dag is niet gezorgd. Het moderne verzekeringswezen, dat de jonge mens of het jonge mensenpaar in de gelegenheid stelt, begrotingen te maken voor alle levensgebied en zelfs tot na de dood, had zich nooit zo kunnen ontwikkelen en uitbreiden, wanneer de oude moed nog behoorde tot een der hoofdbedoelingen van de opvoeding. En toch zit het zo vast in 's mensen natuur, de spontane durf te bewonderen, dat de levensredder met ere wordt gekroond, ook al dacht hij niet aan vrouw noch kinderen.

Maar de mensen zijn bozer dan de elementen, en menigeen, die het wagen zou, zijn lichamelijk welzijn te laten balanceren op de evenaar, durft toch zijn geloofsbelijdenis niet in de weegschaal te leggen tegen de „naam", die hij nu heeft. Men mist de kracht om op te komen tegen een misbruik, dat het burgerrecht verkreeg. Zijn de eerste drankbestrijders niet letterlijk vervolgd? De eerste vrouwen, die zich de allernieuwste mode met kracht van het lijf houden en een costuum propageren, dat past bij de eenvoud van het christelijk vrouwenhart, zal waarschijnlijk een gelijksoortig lot ten deel vallen.

Geloof en kennis, liefde en durf zijn de gaven, waaraan de wereld der Godsgetrouwen behoefte heeft. Moge de Geest van het Pinksterfeest ze in ruime mate over onze hoofden uitstorten.

Een neutrale correspondentie.

In ons Algemeen Overzicht van Woensdag l.l. hebben we met een enkel woord gewezen op het merkwaardige telegram, wat door een, ons verder onbekend persbureau, de wereld is ingezonden en door de Beurs- en N.-berichten werd overgenomen in haar blad van Zaterdag l.l. en Italie's mening zou weergeven over Duitslands moeilijkheden met het Vaticaan.

Het bericht begint aldus:

> Rome, 7 Mei. Terwijl de Italiaansche regeering doordrongen is van de positieve en nationale krachten, die in de Roomsch Katholieke Kerk werken, moet toch erkend worden dat de bewering van het Vatikaan, dat het alles in het werk heeft gesteld om de welvaart der volkeren op deze aarde te bevorderen, door de feiten niet geheel en al wordt bewaarheid. Men vestigt de aandacht op het niet te weerspreken feit, dat het Communisme zich juist in Katholieke landen heeft trachten te vestigen, hetgeen bevestigd wordt door hetgeen in 1919 in Beieren geschiedde, in Italie voor de Fascistische revolutie, in Hongarije, ten tijde van de indringing der Sovjets, later in Mexico en thans in Spanje.

Nemen wij er goed nota van, dat het bericht begint met te erkennen de **positieve en nationale krachten die in de Rooms Katholieke Kerk werken.**

Maar aldus het bericht: De bewering van het Vaticaan, dat het alles in het werk heeft gesteld om de welvaart der volkeren op deze aarde te bevorderen, is (het bericht zegt het in ietwat beleefdere vorm) **een leugen.**

Dit beweert deze correspondent maar, zonder enige vorm van bewijs, want wat er vlak daarop gezegd wordt, dat het Communisme zich juist in katholieke landen **tracht** te vestigen is alles behalve een bewijs voor genoemde bewering.

Quod gratis asscritur, gratis negatur, zeiden de oude philosophen; m.a.w.: Zulk een goedkope bewering zonder enige vorm van bewijs, mogen we op even goedkope manier naar het rijk der fantasiën verwijzen. Hoewel we hier voor ons hebben liggen een studie van de bekende Dr. Schaepman: Godsdienst en Volkswelvaart, die daarin overvloed van argumenten gegeven heeft om de bewering van het onbekende persbureau te weerleggen.

Van belang is echter wel even te citeren de eerste regels, waarmee Dr. Schaepman zijn studie begint, omdat ze hier zo bijzonder ter zake zijn:

> Men zou soms geneigd zijn te geloven, dat aan de strijd tegen de Katholieke Kerk eindelijk een einde komen moest. Alle wapenen toch zijn gebruikt, alle strijdmiddelen uitgeput. Daar is bijna geen enkele kracht, geen enkel vermogen, of het werd gebruikt tegen de Kerk. Alles wat hij in en rondom zich heeft nam de mens in de strijd tegen het Katholicisme te baat. Iedere wetenschap heeft getracht de zuil der waarheid van haar voetstuk te dringen of uit de vaste grond los te rukken; iedere wetenschap heeft de leer der Kerk of onnodig of onwaar of redeloos of schadelijk gescholden en verder gaan kan geen enkele wetenschap. Alle machten der wereld hebben de Kerk vervolgd met de wet en met de willekeur, met het vonnis of met het geweld, met de weegschaal of met het zwaard. De Kerk is geoordeeld en veroordeeld in naam van het recht, in naam van de Staat, in naam van de **wetenschap, in naam van de vrijheid, de ontwikkeling, de beschaving, de vooruitgang, in naam van het hart,** in naam van het hoofd.
>
> Waarlijk daar diende eindelijk een einde aan te komen uit gebrek aan wapenen. De Kerk toch is bij al die strijd gebleven en niet alleen bleef zij staande, maar zij werd groter en machtiger, haar leven bloeide steeds in nieuwe frisse ongekende verschijningen, geen aanval vond haar ongewapend, want de verdediging was reeds voor de aanval gereed.
>
> Maar de strijd is niet geëindigd, de strijd duurt voort. Het behoort tot een van de hellestraffen der dwaling dat zij reeds op deze aarde eeuwig dezelfde moet blijven, zij wil nieuw zijn en is altijd oud en versleten, zij wil vooruitgaan en zij loopt altijd als het blinde paard in de molen in dezelfde kring aan dezelfde band.

Tot zover Schaepman.

En nu het **niet te weerspreken feit,** dat het Communisme zich juist in Katholieke landen heeft **trachten** te vestigen. Wij onderstrepen het woordje „trachten". En daarvoor worden genoemd Beieren en Hongarije, waar de Sovjets enkele maanden in de eerste beroeringen na de grote oorlog, het heft in handen hadden. Italie waar ze nooit baas geweest zijn en Mexico en Spanje, waar nu al bijna een jaar om de heerschappij der Sovjets gevochten wordt en dus dat „trachten" niet zo gemakkelijk is, al wordt het dan een Katholiek land genoemd.

We zouden echter hiertegenover willen stellen het katholieke België, het katholieke Ierland, het katholiek bestuurde Portugal, Oostenrijk en de landen van Zuid-Amerika, waar de pogingen van het Communisme om daar binnen te dringen, ogenschijnlijk niet groter zijn als in de z.g. protestante landen.

En dan zouden we nog kunnen opnoemen het niet-Katholieke Duitsland, waar de Sovjetpogingen niet minder waren als in Italië; het niet katholieke Tsjecho-Slowakije, Griekenland, Roemenië en Bulgarije, China enz., waar de pogingen om een Sovjetheerschappij te vestigen niet minder krachtig zijn als in zogenaamde Katholieke landen.

Zouden we niet in een andere richting moeten zoeken naar de reden van de minder of meer grote activiteit van het wereldbolsjewisme?

Tijdens het Sociaal democratische bewind in Oostenrijk, voor enige jaren terug, kwam er van Moskou uit, een ukase aan de communisten aldaar om geen bijzondere activiteit te ontplooien, daar de Socialistische regering zo uiterst links georiënteerd was, dat de communisten met haar onder eenzelfde vlag konden marcheren.

Maar laat nu eens het feit niet te weerspreken zijn, wat we nog niet toegeven. Staat het dan in betrekking tot het hier gevoerde geding?

Het onbekende persbureau schrijft:

> Het universalisme, dat door de Katholieke landen wordt beleden, veronderstelt **een negatie van nationale** krachten, en bevat daarom eenige voorwaarden voor een ontwikkeling van het internationale bolsjewisme.

Merken we hier op, dat onze tegenstander, in deze regels in lijnrechte tegenspraak is met zichzelf.

Boven erkende hij **„de positieve nationale krachten die in Kerk werken"**; hier veronderstelt hij in het Katholicisme **„een negatie van nationale krachten".**

Trouwens wanneer de bewering een grond van waarheid heeft, hoe wordt dan verklaard, dat het universalisme van de Sociaal democratie in b.v. de Scandinavische landen niet die „eenige voorwaarden" bevatten zou?

Men spreekt van „katholieke" landen, maar hoe dikwijls hebben wij er reeds op moeten wijzen, dat, zo we in een of andere zin van „Katholiek" kunnen spreken, het zeker niet is van de sociale en politieke richtsnoeren, waarmede deze landen worden geregeerd.

Hoeveel katholieke regeringen heeft Spanje in de laatste 50 jaren geteld: dezelfde vraag kunnen we stellen omtrent Spanje, Italie en Mexico.

Was het niet juist in anti-katholieke geest, dat deze landen zijn bestuurd? Kerkvervolgers zijn er in de laatste eeuw aan de orde van den dag geweest, evenals in het z.g. „katholieke" Frankrijk.

Moest zelfs de huidige Paus niet over Spanje klagen, dat daar 40 jaren na de Encycliek Rerum Novarum nog niets aan de Sociale Kwestie was gedaan.

Spanje levert juist het treurige bewijs van een verwording, wanneer een kath. volk de lessen van de sociale encyclieken der Pausen in de wind slaat.

Gelukkig hebben wij in Nederland mannen als Pastoors, Ariëns, Poels, Ruys en Aalberse gehad die als krachtige pioniers van een vooruitstrevende sociale kath. politiek Nederland hebben behouden voor het katholicisme. Dat Limburg, Twente, Brabant en onze grote steden geen bolwerken zijn geworden van het socialisme en communisme, danken wij aan hen.

Juist de Katholieke Kerk is eigenlijk de enige geweest, die een positief middel bracht voor het bestrijden van het Communisme, n.l. het invoeren van Sociale hervormingen, zoals die reeds bijna 50 jaren lang door de H. Stoel zijn aangeprezen.

Want de Duitse Regering mag er zich op beroemen tegenover Rome, dat het Communisme door de Nazis uitgebannen is: we zijn nog niet aan het einde: en er zijn er nog maar weinigen die het geloven. Met geweld worden overtuigingen en levensbeschouwingen niet uitgebannen.

Over Duitsland besluit dan verder de Romeinse correspondent:

> Politieke kringen hier zijn dan ook van meening dat de Duitse staat onder geen enkele voorwaarde kan toestaan, dat de kerk zich het recht aan-

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens-congregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens-congregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongens-congregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:

5 uur H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7.— n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

matigt om de handelingen der regeering te bekritiseeren. Dit is dan ook de reden, waarom de regeering officieel geen acht sloeg op de kritiek van eenige Duitsche bisschoppen. Verder wordt er op gewezen, dat in 1934 het Vaticaan de gelegenheid voorbij heeft laten gaan om met den Duitschen staat tot een overeenkomst te komen, en destijds beweerde, dat de politieke redenen een gezamenlijke bespreking onmogelijk maakten.

Hierbij moet ook niet uit het oog worden verloren dat in Duitschland slechts een derde deel de Roomsch Katholieke godsdienst belijdt, terwijl twee derde gedeelte tot de Evangelische kerk behoort. Het moet als geheel onmogelijk worden beschouwd om de beginselen en dogmas van de Katholieke Kerk tot fundamenten van het staatsbestel te maken in een land waar vrijheid van geweten en van godsdienst heerscht. Het is daarom onredelijk om te verwachten dat de nationaal-Socialistische staat hetzij voor politieke of om moreele redenen een instrument zou worden voor het in praktijk brengen van de wenschen der Katholieken.

We kunnen hierover verder kort zijn.

En de vraag stellen: Bestond er in 1934 niet het Concordaat met Rome? Waaraan Duitsland, zoals in de laatste encycliek duidelijk uitgesproken is, zich niet heeft gehouden.

In dit concordaat is verder allerminst sprake geweest, **„om de beginselen en dogma's van de katholieke kerk tot fundamenten van het staatsbestel te maken.**

Dit behoort dan ook allerminst tot de wensen van de katholieken, en bestaat alleen in de fantasie van de correspondent.

Wat de Duitse Katholieken wensen en eisen is, dat het concordaat wordt uitgevoerd. Het concordaat wat de rechten der katholieken waarborgde, hun vrijheid van onderwijs, hun vrijheid van confessionele organisaties, hun vrijheid van pers enz. welke vrijheden in dat land waar volgens het bericht, **„vrijheid van godsdienst en van geweten heerst"** op de meest onrechtvaardige wijze met voeten worden getreden.

Deze hele correspondentie bewijst weer, hoe voorzichtig katholieken dienen te zijn met z.g. neutrale correspondenties, die door z.g. neutrale bladen zonder commentaar worden overgenomen.

Het doel van de Kruistochten.

„Hé, waren de Kruistochten werkelijk niets anders dan een massa-verhuizing van hongerige en onterfde boeren en verarmde adel, en waren die Kruisvaarders, die op de gewijde grond zich zo dapper gedroegen, in wezen niets anders dan die groep meelijwekkende mannen, vrouwen en kinderen, die wij met hun bundeltjes onder de arm en hun toekomstverwachtingen op het gelaat per boot en derde klaswagon zien binnentrekken in een nieuw land, waar zij hopen een betere kans te krijgen voor hun bestaansstrijd?" (Van Kruistochten tot wereldoorlog, door Prof. Hendrik Willem van Loon, uit de Haagsche Post overgenomen door de Boletin Comercial).

Dit is inderdaad een mededeling om er een „lichte schok" van te krijgen, echter niet zozeer om het nieuw verkregen inzicht, als wel om de grenzeloze durf, waarmee een professor zo iets waagt neer te pennen.

Verder wenst hij te beweren dat het enige verschil hierin gelegen was, dat men toentertijd afgezet werd door de Scheepvaartmaatschappijen, die weinig comfort boden, terwijl de tegenwoordige landverhuizers comfortabeler en goedkoper **reizen.**

Wij zouden de zaak enigszins anders willen voorstellen. Zowel de Kruisvaarders van 1096 en later, als de tegenwoordige landverhuizers maken gebruik van schepen om overzeese gebieden te bereiken. Dit is zo ongeveer het enige punt van overeenkomst tussen beide bewegingen, voor de rest bestaan er niets dan verschilpunten.

Als we de geschiedenis bezien uit de hoek van de eeuwigheid, zijn zowel de Kruistochten als de Wereldoorlog niets anders dan uitingen van het nooit versagende zoeken van de mens naar nieuw land! Er is een meer dan gewone fantasie (iets ergers veronderstel ik liever niet) voor nodig, om een dergelijk sentie te durven verkondigen.

De Kruistochten waren zuiver christelijk. De Pausen namen het initiatief en hadden de leiding; het waren feitelijk alle pauselijke ondernemingen. Veroveringsoorlogen gaan altijd van een bepaald ras of van een bepaalde natie uit en zijn, voor zover mij bekend, nooit een specifiek christelijk ideaal geweest en nog veel minder op pauselijk bevel ondernomen.

Het verband met landverhuizers is nog verder te zoeken. Wie heeft ooit gehoord van een door de Pausen voorgeschreven en aanbevolen landverhuizing en dat nog wel op internationale schaal. Als ik het goed heb, gaan landverhuizers altijd op eigen initiatief, aangelokt door goudmijnen of diamantgroeven of omdat hun het leven in het eigen vaderland onmogelijk gemaakt wordt; denk aan de Ieren, die met duizenden naar Amerika trokken.

Een landverhuizer gaat om zijn eigenbelang te zoeken, maar een Kruisvaarder niet. Integendeel hebben deze mannen (**mannen, geen families**) het allesbehalve gemakkelijk gehad. Misschien is in het hoofd van een of andere leider wel eens een bijbedoeling opgerezen om zich een stuk land toe te eigenen, maar te zeggen, dat dit het specifieke doel van de Kruistochten was, raakt kant noch wal. Direct stoffelijk voordeel heeft het hen dan ook bijna nooit opgebracht. Bovendien gingen zij om weer terug te keren, dus , juist het omgekeerde van Landverhuizers, die gaan met de bedoeling om te blijven.

Het is toch ongelofelijk arrogant, dat iemand, die niet eens katholiek is, zich aanmatigt eens even te zullen komen vertellen, wat de bedoeling en de betekenis van de Kruistochten was! De Pausen waren de initiatiefnemers en zonden hun predikers door alle toenmalige christenlanden, maar die Pausen moeten nu, na zoveel eeuwen, van Prof. Hendrik Willem van Loon pas te horen krijgen, wat de Kruistochten eigenlijk waren en welke bedoeling bij die ondernemingen eigenlijk voorzat!

De diepe oorzaak van de eerste Kruistocht (en grotendeels ook van de volgende) was de overtuiging van het dreigende Turkengevaar, het inzicht van de noodzakelijkheid om de nieuw opgezette aanval van de Turken af te slaan of door een krachtig offensief hen terug te dringen en de geschonden rechten van de christenen in het Oosten te herstellen.

Hun doel was dus niet eens **op de eerste plaats** de devotie jegens de H.H. Plaatsen of het vrome verlangen om deze uit de handen van de ongelovigen te bevrijden. (De Jong, Handboek der Kerkgeschiedenis, I, 415).

Om dit te bewijzen haalt De Jong (de tegenwoordige Aartsbisschop van Utrecht) een citaat aan uit een zendbrief van Gregorius VII, daterend van Maart 1047: „Wij hebben van verschillende kanten vernomen, dat de kracht van het heidendom tegen het christenvolk steeds toeneemt, dat zij heel Klein Azië al veroverd hebben en nu verdrukken en dat zij vele duizenden christenen als vee gedood hebben. Welnu, laten de Westerlingen hun leven voor de verlossing hunner broeders wagen." Geen woord over de H.H. Plaatsen, ook niet in zijn vele brieven aan de vorsten.

Dat ook de tijdgenoten dit motief zeer goed kenden, blijkt uit de talrijke verhalen over de Kruistochten, waarin het telkens genoemd wordt.

Was de verdediging van de christenheid het hoofddoel, dat de Pausen voorop stelden en werd dit door de tijdgenoten begrepen, dat wil niet zeggen, dat niet andere motieven meewerkten, waarop de Pausen ook wel wezen: de bevrijding van de H.H. Plaatsen en op de volle Aflaat. Ook de zucht naar avontuur was een prikkel. Een Kruistocht kon voldoening geven aan de onrustige, naar daden hunkerende avonturenlust der ridderschap en tegelijkertijd aan hun diep-godsdienstige geest. Deze menselijke beweegredenen speelden in de eerste Kruistocht bij verschillende aanvoerders, doch meer nog later een rol. Onder de massa's die optrokken, mengden zich natuurlijk ook bandelozen en avonturiers. (De Jong I, 416)

Terwijl de Professor de Kruistochten niets anders noemt dan zoeken naar machts- en gebiedsuitbreiding, noemt de Kerk juist als hoofdoorzaak van het **mislukken** van de Kruistochten: Het streven naar gebieds- en machtsuitbreiding bij verschillende vorsten en het verkoelen van het aanvankelijk overheersende religieuze enthousiasme. Dit is dus precies het tegenovergestelde.

Al is het hoofddoel nooit helemaal bereikt, dat neemt toch niet weg, dat er verschillende goede resultaten geboekt konden worden. Ten eerste werd de zegetocht van de Turken enige eeuwen gestuit en toen deze in de vijftiende eeuw de aanval hervatten, vonden ze een sterker Europa tegenover zich en bleven hun veroveringen tot de Balkan beperkt. Ten tweede is het tijdperk van de Kruistochten een hoogtepunt geworden van religieus volksleven, van ascetisme, vooral in de kloosterorden, van kerkelijke wetenschap en kunst. Ten derde: Ook voor de cultuur en wetenschap, handel en nijverheid, hebben de kruistochten, die Europa met de hogere beschaving van de Byzantijnen en Arabieren in aanraking brachten en brede horizonten openden, diepgaande gevolgen gehad, ofschoon zich ook de schaduwzijden van weelde, verfijning en gewinzucht vertoonden. De Jong I, 473, 474).

Als de Professor er eens het Handboek van de Jong bij raadpleegde, of de Katholieke Encyclopedie, deel 15, kolom 734, 735, dan zou hij daar nog wat van kunnen leren.

M. L.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Terwijl het in heel Europa uit diplomatiek oogpunt rustig was vanwege de Kroningsplechtigheden in Engeland, bleef in Spanje de strijd voortgaan op de fronten bij Madrid en Bilbao, hoewel deze zich voornamelijk beperkten tot bomaanvallen. Belangrijke strategische veranderingen in de fronten hadden niet plaats.

Was het in Londen volop feest en trokken de Kroningsplechtigheden algemeen de aandacht, ook in andere delen van de wereld werd de aandacht op Engeland **vastgehouden, zij het dan op** minder prettige gebeurtenissen.

Zo liep er dezer dagen een Engelse destroyer op een mijn in de Spaanse wateren en werd het schip naar Almeria opgesleept. 8 Personen werden bij de ontploffing gedood.

Ook in Brits Indië vielen er enkele officieren en soldaten bij de onlusten, alsmede vroeg een revolte in Shanghai verschillende slachtoffers.

Van meer belang en ernstiger is de opstand, welke in de Ierse hoofdstad plaats had.

De Ieren zijn nog steeds niet vergeten de geweldige onderdrukking, waaraan dit land steeds onder het Engels bestuur ten prooi geweest is. En iedere Engelse Kroningsfeest werkt dan ook op de Ieren als een rode lap op een stier.

Zo zijn ook de Kroningsfeesten van George weer aanleiding geweest tot ernstige ongeregeldheden.

Een standbeeld van Koning George II vloog in stukken te Stephens Green in Dublin.

De autoriteiten verklaren dat er vermoedelijk een lading dynamiet in of onder het standbeeld geplaatst was. In de avond werd een Engelse vlag verbrand door de Ierse republikeinen.

De politie moest op verschillende plaatsen met kracht de orde handhaven. **Merkwaardig is ook nog dat dezer dagen** in het Ierse parlement door De Valera een redevoering in de Ierse taal werd afgestoken, waarin de onafhankelijkheid van Ierland werd geëist.

De verschillende diplomatici zijn na de Kroningsfeesten nog allen in Engeland gebleven voor het houden van besprekingen: want een dergelijke gelegenheid is te mooi, om zonder veel aandacht te trekken, vergaderingen te beleggen.

Wat daar allemaal zal besproken worden?

Engeland heeft belangen in de gehele wereld. En legio zijn dus de onderwerpen welke ter tafel kunnen worden gebracht.

Wij willen echter voor vandaag alleen maar eens aansnijden de verhouding Engeland — Spanje.

Nog minder dan wij is de gemiddelde Engelsman de complexen te boven, die het verschijnen der Armada in het Kanaal bij zijn verre voorvaderen te voorschijn riep.

En de grote Engelse Apologeten, als een Chesterton, Benson en Hilaire Belloc, hebben de ontwikkelde protestante Engelsman nooit uit het hoofd kunnen praten, dat in Engeland indertijd de mensen opgehangen werden... omdat zij hun kinderen het Onze Vader in het Engels leerden, in plaats van in het Latijn, Als dit door de upper ten geloofd wordt, — behoeft men niet te vragen hoe de gewone Engelsman, **the man in the street**, tegenover de Katholieke Kerk in het algemeen, de Spaanse in het bijzonder, staat. Het wordt volgens deze lieden dus hoog tijd, dat de Spanjolen, met of zonder vreemde hulp aan die Kerk een einde maken.

Men zegt niet teveel als men beweert, dat de leidende Engelse staatslieden feitelijk niet anders denken. Winston Churchill heeft zich nog voor kort in die geest uitgelaten; zij het natuurlijk diplomatiek. Hij sprak in een artikel — ook de „Telegraaf" drukte het af — over een christendom in dat land, waarvoor de gehele wereld zich schaamde. Dit was althans de zin van zijn bewering, van een bewering, die typisch Engels is, typisch phariseeisch, typisch Mr. Pecksniff.

De Engelse politici en vooral de leidende mannen der Engelse buitenlandse politiek benevens de Admiraliteit hebben echter veel te koele hoofden om aan deze gevoelens verder toe te geven dan het directe belang van Engeland zou meebrengen. En dit is bij de religieuse kwestie zeker niet direct betrokken, hen geldt maar één stelling: een waakzaam oogje houden op Gibraltar en de Balearen. Gibraltar moet onder alle omstandigheden Engels blijven en de Balearen nimmer een steunpunt worden voor een Spaanse, een Italiaanse of een Spaans-Italiaanse vloot, die Engeland's positie in de Middellandse Zee zou kunnen bedreigen.

Wij Nederlanders vinden het nu eenmaal zo gewoon om de Engelsen te Gibraltar aan te treffen, dat wij ons nooit de vraag stellen: waarom zitten ze ook niet in Kopenhagen om van daaruit de Sont en de Oostzee te beheersen? De Spanjaard stelt zich die vraag echter dikwijls genoeg en voor hem is de Engelse bezitting van Gibraltar een voortdurende ergernis. Het is toch eigenlijk ook al te krom, dat de ene Europeese mogendheid de sterkste sleutelpositie van een andere bezet houdt.

Men kan er zeker van zijn, dat, hoe de burgeroorlog in Spanje ook afloopt, de Spanjaarden dit vraagstuk vroeger of later aan de orde zullen stellen.

Blijvende vrienden heeft Engeland politiek nooit gehad en zal het nooit hebben. Daarvoor zijn de Engelsen veel te nuchter. Op het ogenblik steunt Engeland in het Verre Oosten — zij het indirect — Sowjet-Rusland tegen de vroegere bondgenoot Japan en het schiep daarom zeer opzettelijk de mogelijkheid voor de Russen om eventueel uit de Dardanellen te voorschijn te kunnen komen. Deze troefkaart zal Engeland eventueel tegen Italië en een herboren Spanje kunnen gebruiken. Via de Volkenbond is deze manoeuvre allerhandigst gecamoufleerd tot een voorbeeld hoe prachtig verdragen zonder rechtsschending herzien kunnen worden.Alsof ooit Russen en Turken herziening van het statuut der Dardanellen gekregen hadden, indien dit in strijd met de levensbelangen van Engeland zou zijn geweest!

In de Grote Oorlog liet Engeland op Gallipoli ruim 100.000 doden om de Dardanellen op te breken voor de Russen die ze zelf verzegeld hadden. De mogelijkheid is nu geschapen, dat in een volgende oorlog Engeland nog weer eens 100.000 man zal offeren om ze voor de Russen gesloten te houden. Want telkens weer houdt de geschiedenis een allerstrengst gericht over de dwaasheden der staatslieden.

BUITENLAND.

PAMFLET DER DUITSE VRIJHEIDS-PARTIJ.

We hebben enkele weken geleden melding gemaakt van een pamflet, waarmee op een nacht geheel Berlijn beplakt was.

Volgens Havas was dit een op geel papier gedrukt pamflet verspreid, dat ondertekend was door de „Duitse Vrijheidspartij."

Daarin wordt o.a. gezegd: „De Duitse Vrijheidspartij is een broederbond van vastberaden mannen en vrouwen, die Duitsland willen dienen en de vrijheid veroveren; alle klassen, beroepen en groepen zijn er in vertegenwoordigd, katholieken, protestanten, gewezen Duits-nationalen, socialisten, democraten en leden der nationaal-socialistische partij.

In het binnenland wenst de partij: strijd tegen een overdreven autarkie, die de Duitse handel ruineert, het volk van boter beroofd en de broodprijs doet stijgen; strijd tegen de grote industrieconsortia, die de Duitse industrie en handel ten eigen bate gebruiken. Verder wordt om bestaansmogelijkheid gevraagd voor de kleine werkgevers, handwerkers en handelaren. Verder wordt gevraagd om sociale rechtvaardigheid, bescherming der godsdiensten, onafhankelijkheid en onpartijdigheid der rechtbanken, vrijheid van denken en van meningsuiting.

Overeenkomstig het oude Duitse recht, zo heet het verder in het pamflet, moeten de leiders rekenschap afleggen aan het volk; het moet mogelijk zijn hen te kiezen en af te zetten. De Rijksdag moet worden ontbonden aangezien hij uit knechten bestaat, die bevelen krijgen. Door verkiezingen moeten vrije vertegenwoordigers van een vrij volk worden aangewezen. De verkiezingen moeten geschieden met vrijheid van drukpers en vergadering.

Wat de buitenlandse politiek betreft wordt gevraagd om vrede met alle volken en speciaal met Frankrijk, Polen en Czechoslovakije. „Er moet een einde komen aan de hulp van de meinedige Spaanse generaals, aldus het pamflet. Door dit te eisen, gevoelen wij ons volkomen accoord met vice-admiraal Förster, generaal von Fritsch, duizenden Duitse officieren en millioenen Duitse mannen en vrouwen, die met klem vragen, dat er onmiddellijk een einde wordt gemaakt aan het Spaanse avontuur.

Het pamflet eindigt met de woorden: „Thans zijn in deze stad nog weinigen met ons, spoedig zullen er honderden zijn, later millioenen. Heil Duitsland."

REHABILITATIE VAN MGR. LEGGE.

De Bisschop van Meissen neemt bezit van zijn bisdom, op bevel van de Apostolische Nuntius.

Na eerst thans bekend wordt, heeft, in opdracht van de Apostolische Nuntiatuur, de Bisschop van Berlijn, Z.H. Exc. Mgr. Preysing, de Apostolische Administratie van het bisdom Meissen, die hem in October 1935 was opgedragen,

LIJST VAN BINNENKOMENDE SCHEPEN OVER MEI 1937

15	Mei	Duitsch	Lasdek	Europa	C. Trujillo
16	„	Ned.	Costa Rica	Pto. Cabello	Sta. Merta
16	„	„	Stuyvesant	La Guaira	Pto. Cabello
16	„	Eng.	Davisian	Engeland	Pto. Colombia
17	„	Ned.	Cottica	La Guaira	Pto. Prince
17	„	„	El Libertador	M'caibo, Aruba	Aruba—Maracaibo
17	„	Eng.	Gunda	?	?
17	„	Amk.	Lara	Maracaibo	Maracaibo
18	„	Ned.	Baralt	Bonaire	Bonaire
18	„	Amk.	Caracas	La Guaira	La Guaira
19	„	Fr.	Colombie	Pto. Colombia	Pto. Cabello.

nergelegd. Op 1 April heeft Z. H. Exc. Mgr. Legge de gewone kerkelijke jurisdictie in Zijn bisdom weer opgenomen.

Mgr. Legge heeft zijn Coadjutor, Mgr. Wienken, tot zijn Vicaris-Generaal benoemd, met volledige jurisdictie-volmachten.

Zoals bekend, was het interimaat van Mgr. Preysing over het bisdom Mesisen noodzakelijk geworden, daar Mgr. Legge gewikkeld was in een deviezenproces. Het herstel van de zwaarbeproefde Bisschop in zijn jurisdictie door de Apostolische Nuntius komt neer op een volledige rehabilitatie.

Uit de benoeming van de Vicaris-Generaal kan men echter opmaken, dat de Staat Mgr. Legge voorlopig nog in de uitoefening van zijn rechten hindert.

HOOGVERRAAD-PROCES TEGEN KATH. GEESTELIJKEN.

Goebbels geeft nadere instructies omtrent de berichtgeving.

Een antwoord op de Pauselijke Encycliek?

Men seint uit Rome aan het K.W.P.: In het tijdschrift „Deutsche Justitia" (Nr. 1, 4 Januari 1937) kan men in een artikel van de beambte van het Ministerie van Justitie, Dr. Crohen, lezen, dat op bevel van de Führer om politieke redenen sinds Augustus 1936 geen grote processen meer mochten gevoerd worden tegen katholieke geestelijken. Crohen deelt deze „kerkelijk-politieke strafzaken" in, in drie groepen: Deviezenprocessen, zedelijkheidsdelicten en de zogenaamde „Heimtüche"-zaken, (waarbij o.m. de kansel-paragraaf). Naar in Romeinse kringen vernomen wordt, heeft het propaganda-ministerie nu aan de pers medegedeeld, dat alle processen tegen de geestelijken weer zullen worden opgenomen en dat de bladen hierover alleen datgene mogen berichten, wat hen van het ministerie door het D.N.B. hierover wordt doorgegeven.

Deze nieuwe phase — zo meent men in Rome — is een antwoord op de Pauselijke Encycliek. Het is een andere vraag of deze van ambtelijke zijde opgestelde berichten over deze processen, die indruk zullen maken, die Berlijn ervan verwacht.

NEDERLAND.

EEN PLAN DETERDING?

Het is er niet, zegt Kaag.

Van verschillende zijden — schrijft professor Kaag in de jongste aflevering van het maandschrift Economie — werd mij gevraagd een mening te geven over „het plan Deterding". Dat bracht mij in ernstige moeilijkheden. Ik heb gezocht naar „een plan Deterding", maar ik heb het niet gevonden. Ik kan er dus ook niet over schrijven.

Weliswaar verschenen in de dagbladen telkens weer berichten, welke de kop droegen: „plan Deterding", maar als ik die nalas, bleek het te gaan over de „gift". Zeker, men kan zeggen dat de heer Deterding door zijn gift de aandacht heeft gevestigd op ongewenste verhoudingen in de betrekkingen tussen Nederland en Duitsland, ja de vinger heeft gelegd op een ernstige wonde in ons economisch bestel, die het mogelijk maakt dat soms in het ene deel van de wereld honger wordt geleden, terwijl in het andere deel overvloed bestaat.

Een concreet plan ter oplossing van die moeilijkheden, heb ik echter niet gevonden. Ook de heer Deterding zal toch niet aannemen, dat, door zijn gift tot een systeem van giften uit te bouwen, een blijvende oplossing van de moeilijkheden in de handelsbetrekkingen tussen Duitsland en Nederland kan worden gevonden. Integendeel, een dergelijk systeem van giften zou de verhouding eerder vertroebelen. Een gift stelt niet alleen hoge eisen aan de gever, maar niet minder aan degene, die ontvangt. Aan die eis kan een groot rijk als Duitsland met zijn sterke drang naar zelfstandigheid onder de huidige omstandigheden zeker niet voldoen. Een systeem van giften zou voor dit grote rijk en zijn bevolking en terecht op de duur onaanvaardbaar zijn, noch minder aanvaardbaar zelfs dan het systeem der vroegere herstelbetalingen. Het is in dit verband heel verklaarbaar, dat in de Duitse pers over de „gift Deterding" zo weinig is geschreven.

PRINSES JULIANA EN DE ENGELSE KRONINGSTOILETTEN.

De gevolgen van een overhaast vertrek.

Toen Prinses Juliana haar hotel in Parijs verlaten had en in snelle autovaart op weg naar Den Haag was, aldus vertelt Reuter, kwam men tot de ontdekking, dat ze per ongeluk had meegenomen... een half dozijn kostbare kroningstoiletten en enige rollen prachtige japonstof, de keur van een collectie, welke was bestemd voor een speciale kronings-show, welke Dinsdagmiddag gehouden zou worden.

Het geval zit zo in elkaar.

Maandag bezocht prinses Juliana enige modehuizen, w.o. Worth en Molyneux. Ze koos enige toiletten uit om ze in haar hotel aan te passen. Er was er een bij in schitterend groen satijn met een zilveren lamé sleep, dat ze bij de kroningsplechtigheid wou dragen. Ook nam ze enige rollen kostbare japonstof mee.

Dinsdagochtend gaf de recherheur van dienst order om „alle bagage" in de auto te pakken. Een minuut of wat later, toen de loopknecht van het modehuis kwam, was de kamer leeg en prinses Juliana, die geheel onkundig was van het gebeurde, vertrokken.

Daar zaten de modehuizen. Wat nu met de kronings-show? Het puikje der collectie weg. De heer Molyneux ging per auto het prinselijk paar na, maar het lukte hem niet het in te halen. Het was te snel de Belgische grens over.

Ten einde raad wendde men zich toen tot de Quai d'Orsay en het Nederlands gezantschap en Woensdag waren de toiletten en de japonstof alweer per auto in Parijs terug.

CURACAO.

Inbraak.

In de nacht van 7 op 8 Mei 1937, is ingebroken in een aan de Rodeweg gelegen winkel, toebehorende aan een zekere de B. Er werden een klein bedrag aan geld, enige flessen wijn, een aantal pakjes sigaretten en enige etenswaren ontvreemd. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Auto-ongeval.

In de namiddag van Zaterdag 8 Mei 1937, is een auto-ongeval op de weg naar Caracasbaai ter hoogte van de Plantage „Zuurzak" een zekere L. zeer ernstig aan zijn rechterarm verwond geraakt, waardoor deze arm geamputeerd moest worden. Naar de oorzaak van het ongeval wordt een onderzoek ingesteld.

In een waterput gevallen.

Op 8 Mei 1937, is te Seroe Grandi, alhier, bij werkzaamheden aan een waterput de 36-jarige werkman P. hierin gevallen. Zonder ernstig gekwetst werd hij naar het Sint-Elisabeths-gasthuis overgebracht. Naar de toedracht van het ongeval wordt een onderzoek ingesteld.

Verdronken.

Op Zondag j.l. is te Westpunt de 16-jarige A. bij het baden in zee verdronken. Uit het door de Politie ingestelde onderzoek is gebleken, dat A. zich te ver in zee gewaagd, terwijl hij niet kon zwemmen.

Aanrijding.

Zondag 9 Mei 1937, is de 25-jarige vrouw P. op de Roodeweg door een auto aangereden. Zij werd niet ernstig verwond. Naar de oorzaak van de aanrijding wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Verduistering.

Door de 28-jarige N. werd bij de Politie aangifte gedaan van verduistering, gepleegd door zijn chauffeur K. Bedoelde chauffeur gehoord, bekende het feit en is onder aanzegging van een proces-verbaal op vrije voeten gesteld.

Lijk gevonden.

In het Schottegat, nabij de Prins Hendrikwerf, is in de morgen van Maandag 10 Mei 1937, drijvende gevonden, het in verre staat van ontbinding verkerende lijk van een manspersoon, waaraan het hoofd en beide handen ontbraken.

Deze ontbrekende lichaamsdelen zijn waarschijnlijk door de ontbinding van het lichaam afgevallen. Het lijk was gekleed in een lange bruine khakibroek, waarom heen een lederen riem met wit metalen gesp, een blauw met wit gestreepte pyamabroek, een tricot onderhemd en een wit of creamkleurig overhemd. Aan een der voeten bevond zich een lage zwarte schoen, met naad over de neus tot aan de sluiting, terwijl in de broekzakken werden gevonden twee z.g.n. pyramide-zakdoeken en een enigszins gebogen houten tabakspijp om het roer waarvan een touwtje was gewikkeld. Het lijk is niet geïdentificeerd kunnen worden. Een ieder die inlichtingen kan verstrekken omtrent het lijk, dan wel bekend is, dat in zijn omgeving een manspersoon vermist wordt, wordt verzocht hiervan mededeling te doen aan het Hoofd-bureau van Politie.

Brand.

Op Maandag 10 Mei 1937 is de Politiebrandweer twee maal gealarmeerd en wel voor een begin van brand in de Marktstraat en een begin van brand in de Breedestraat (O.B.) alhier. In beide gevallen bleek het dat een kleine gasolinestoof in brand was geraakt. De brandjes werden door de bewoners met water geblust, zodat de uitgerukte brandweer bij het ter plaatse komen geen dienst meer behoefde te verrichten. De Politie heeft beide zaken in onderzoek ten einde na te gaan of er van schuld sprake is.

Ontvreemd.

De 21-jarige chauffeur I. heeft aangifte gedaan dat uit zijn autobus, welke hij een ogenblik voor zijn woning te Daniel had neergezet *f* 2.50 is ontvreemd. Hij verdenkt hiervan een passagier die tot heden niet is gevonden.

Verduistering.

De 37-jarige vrouw G. heeft aangifte gedaan dat een zekere M., enige gouden voorwerpen, welke zij destijds in pand had genomen, heeft verduisterd.

Bedreiging.

Terzake bedreiging wordt proces-verbaal opgemaakt tegen de 18-jarige P. die Woensdag de 23-jarige chauffeur S. in de Breedestraat (O.Z.) met een mes heeft bedreigd.

Diefstal.

Door zekere M. is aangifte gedaan van diefstal van zijn rijwiel.

Als verdacht hiervan is aangehouden een jongen genaamd E.

Hij bekende het rijwiel te hebben ontvreemd.

De jongen is na verhoor ter beschikking gesteld van zijn ouders.

Wedstrijden Heinekens' Beker.

Op a.s Zondag den 16de en Maandag den 17de dezer zullen op het voetbalterrein Mundo Nobo een drie wedstrijden gespeeld worden om de Heinekens' beker.

Deze beker stelde de Heinekens Bierbrouwerij ter beschikking van de Curaçaose Voetbalbond om ter gelegenheid van het huwelijk van H.K.H. Prinses Juliana te doen verspelen. Aangezien de betreffende Commissie intussen reeds anders had bepaald, konden de wedstrijden toen geen voortgang vinden.

In verband met de tegenwoordige sterkte der verenigingen beloven deze wedstrijden alleszins interessant te worden, terwijl, zoals men elders in dit blad kan lezen, de C.V.B. speciale maatregelen getroffen heeft voor wat betreft de toegangs-prijzen.

OFFICIëLE BEKENDMAKINGEN.

Willemstad, de 13de Mei 1937.

Mevr. L. Laane-Bouman, tijdelijke onderwijzeres 3de klasse bij het openbaar onderwijs, is in activiteit hersteld.

Aan de Heer H. J. A. Schroeder is op zijn verzoek eervol ontslag verleend als lid van de Gezondheidscommissie op Curaçao, onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig bewezen diensten.

Volgens een van de Tijdelijke, Zaakgelastigde te Bogota ontvangen schrijven is aldaar Sofia Maza de Childelaar, afkomstig van Curaçao op de 4de Januari 1937 overleden.

Volgens een van de consul der Nederlanden te Maracaibo ontvangen schrijven is aldaar Leoncio Aular afkomstig van Curaçao op de 14de April l.l. overleden.

De Gouverneur installeerde deze dagen een Commissie van advies inzake stadsuitbreiding-bebouwing-verfraaiing waarin zitting hebben de Heren H. E. Kies, voorzitter, M. H. Fuchslin, P. C. M. van der Drift en P. T. S. Krafft.

Het ligt in de bedoeling van de Gouverneur in geregeld overleg met deze commissie te treden in bovengenoemde aangelegenheden, waartoe hij voeling zal houden met de betrokken gouvernements diensten en de burgerij.

Hierdoor zal bevorderd worden een vruchtdragende samenwerking tussen bestuur en burgerij om te komen tot een bevredigende oplossing van verschillende vraagstukken die met stadsbebouwing-uitbreiding en verfraaiing verband houden.

De Gouvernement-Secretaris
Gronemeyer

s.s. „Costa Rica".

Het s.s. „Costa Rica" 30 April van Amsterdam zal Zondag 16 Mei 's morgens om 6 uur te Curaçao aankomen en zal Maandag 17 Mei weder vertrekken naar de havens in de timetable vermeld.

PIUS XI OVER EENDRACHT.

Uit de onze lezers bekende encycliek tegen het goddeloze communisme citeert „De Opmarsch" de volgende belangrijke oproep van Paus Pius XI:

„Tenslotte zouden Wij tot al Onze dierbare kinderen van iedere sociale klasse, van alle nationaliteit, van elke religieuse of lekengroepering in de Kerk een nieuwe en nog dringender oproep tot eendracht willen richten. Meermalen werd ons Vaderhart bedroefd om de verdeeldheid, dikwijls futiel in haar oorzaken, maar altijd tragisch in haar gevolgen, welke de kinderen van een en dezelfde moeder, de Kerk met elkaar in conflict brengt. Men ziet dan, dat revolutionnairen, die niet zo erg talrijk zijn, van die tweedracht gebruik maken, ze toespitsen er tenslotte in slagen deze Katholieken tegen elkaar op te zetten.

Na de gebeurenissen van de laatste maanden zou Onze waarschuwing overbodig moeten schijnen. Maar Wij herhalen haar nog eens voor hen, die haar niet hebben begrepen of misschien niet hebben willen begrijpen. Zij, die werken aan de vermeerdering van de tweedracht onder de Katholieken, laden een verschrikkelijke verantwoordelijkheid op zich tegenover God en tegenover de Kerk."

De Katholieken op Curaçao kunnen ook wel eens deze woorden overwegen!

VERSLAG OVER EEN HIKE—TOCHT.
Door Hopman.

Het was 8.30 p.m. toen we eindelijk konden vertrekken; gewappend met onze rugzakken, boordevol, gingen we op pad, de Breedestraat in. Het was nog druk op straat; hier en daar troepjes mannen en vrouwen bij elkaar, die ons nakeken en opmerkingen maakten.

Over wandelstokken en rugzakken... Even nog enkele kleinigheden gekocht en toen de brug over naar Pietermaai. Er werd niet veel gesproken. Saliña, 9.Lo. De straat stil, een paar grote koplichten, een auto zoeft voorbij. Een donkere avond, met prachtige sterrenhemel. Op Dominguito een vriendelijke politieagent voor het raam van de politiepost. Voorbij de kerk Janweh slaan we een zijweg in. Even later 9.30 zitten we op de plantage van de Fam. v.d. Hoeven. We slaan samen de sheltr op, ik maak het vuur gereed en spoedig liggen we, gewikkeld in onze dekens, bij het kampvuur, met tweeën. Eigenaardig gevoel, ongewoon. Als we het avondgebed bidden is het kwart voor elf. Twee onbeweeglijke massa's onder een mispelboom...

Om half zes reveille. Heerlijk geslapen en natuurlijk weer idioot gedroomd. H. Mis, Communie, ontbijt, onze gastvrouw bedanken en om 8.45 weer verder, vergezeld van Jan en Kabie van der Hoeven.

In Z.O. richting naar Caracasbaai. Halverwege keren onze vrienden terug en wij trekken verder. De tocht duurt een goed uur. Van de vriendelijke portier op Caracasbaai krijgen we water en... verlof om een bezoek te brengen aan Fort Beekenburg. Na een moeilijke en soms gevaarlijke tocht over de rotsen komen we waar we zijn moeten. Het is een kleinigheid even over de muur te springen en spoedig zitten we boven op der blauw water, met hier endaar een wit zeiltje. Rotspartijen, ruw, grotesk. de toren. Wat een prachtig uitzicht! Hel Dicht bij de afgesloten muren, schietgaten en oude kanonnen, roepen verhalen in me op.

We maken enkele aantekeningen van de tocht. Mijn gezel stelt voor de andere opening in de toren te gaan verkennen. Dat doen we. Het trapje, waarlangs we naar boven geklommen waren trekken we met onze stokken naar boven en laten het weer neer in de opening die we willen verkennen. Ik daal het eerst af. Met mijn stok voor me uit, om mogelijk ongedierte of gevaarlijke plekken bijtijds te ontdekken, kruip ik voort. Het is stikkonker. Hoe ver loopt die gang door? Ik heb veel trek om terug te keren. Plotseling voel ik iets met mijn stok.. Ik ben aan een opening die groter is dan die van de gang. We gaan terug om onze flashlights te halen, en ontdekken dan een rechthoekige opening links in de muur.

Iedereen voelt in zich de drang, geheimen op te lossen...

Een nauwe horizontale gang van drie meter lengte... plas... plas water... Zeker een waterreservoir uit vroeger tijd. Het ruikt er muf. Aan de andere kant vinden we eenzelfde bak, iets kleiner.

Om 11.15 vertrekken we uit het fort met als doel de plantage Jan Thiel. Bij de portier vullen we onze veldflessen en gaan dan in Westelijke richting naar het landhuis. Het lopen valt hier niet mee. Heuvel op, heuvel af, de weg bezaaid met steentjes die rollen onder je schoenen. We bestuderen de sporen van een koe en een hond, duidelijk afdrukken in de weg, nemen dan een zijpaadje om eerder bij het landhuis aan te komen. We gaan even de vriendelijke gastheer begroeten en bereiden ons middagmaal onder de bomen bij een molen. Het is 12.15. Een aan 't spit gebraden haantje (een cadeau van onze gastheer) vindt gemakkelijk de weg naar Maagdenburg, en de zoontjes van de Heer Perret bewonderen onze eetlust. Ze blijven ons gezelschap houden tot we om 4.15 optrekken, het Schottegat om. We doen zes kilometer per uur. Onderweg valt er niets noemenswaardigs voor. We vinden nog een vogelnestje, dat we meenemen voor Oubaas. Het is halfzes. De schaduwen worden langer, de wind waait frisser dan enkele uren tevoren. We moeten nog negen km. afleggen. Om 6.30 op Rio Canario.

We gebruiken in een cafétje wat soda en eten een gebakje. Geleidelijk aan worden de eerste sterren zichtbaar. Orion in het Westen, de Grote en Kleine Beer in het Noorden. Rood glanst Mars in de staart van de Schorpioen. Het Zuiderkruis is overduidelijk zichtbaar. Fluitend en zingend stappen we de weg op naar Groot-Piscadera. Daar ligt een varken midden op de weg. Overreden. We trekken het in een greppel langs de weg.

Op Groot-Piscadera worden we hartelijk verwelkomd door de Oubaas en onze broeders-Voortrekkers. Dan allen weer druk in de weer.

Om half negen zitten we gezellig om het kampvuur. „Jan de Pan z'n motor had een lekkie in zijn band". De stemming is er. Er wordt verteld, gezongen dat het een lust is. Er ontstaat een vreselijk verhaal door samenwerking... een rotskloof... de deur gaat open en alle lichten uit... Om 10 uur taptoe. Avondgebed. Welterusten. De volgende morgen om 4 uur op. Wat stijf, maar dat hindert niet. Om 5 uur naar de vroegmis op Wishi en daarna ontbijt. Pannekoeken als kerkboeken, met bananen. Daar kunnen we best een halve dag op teren. Om 8 uur vertrekken we naar Groot San Michiel om te zwemmen. Nog even een verkennerstocht. Een oud fort met kanonnen.

Om 9.35 inspectie. We krijgen enkele bezoekers in ons kamp, o.a. een Scoutmaster die de jongens zeer enthousiast toespreekt.

Op de middag te voet terug naar de stad en om vijf vóór drie zijn we aan de poort van het College. Onze hike is tenéinde.

We hebben ongeveer 40 k.m. gelopen en we kunnen de tocht als geslaagd beschouwen. Veel bijzonders is er niet voorgevallen maar we hebben, ongemerkt haast, toch veel geleerd. Kleinigheden die je vroeger over het hoofd zag krijgen nu een aparte betekenis voor je. Training voor het lichaam, en training voor de geest. Vooral op zo'n hike krijg je gelegenheid te over om artikel 3 van de Verkennersbelofte te beleven, die in Amerika luidt:

On my honor I will do my best: To keep myself physically strong, mentally awake and morally straight.

Curaçao wint de eerste partij van de Internationale Schaak-wedstrijd.

Woensdagavond om 8 uur werd door het Radiostation „La Voz de Aragua" van Maracay bekend gemaakt dat er om kwart voor negen een belangrijke mededeling gedaan zou worden in verband met de schaakwedstrijd Curaçao-Maracay.

Toen om 8.45 maakte de omroeper bekend dat Maracay inzag dat het nodeloos was om deze partij verder te spelen en dus opgaf. (Na 19 zetten).

Zij wensten de Schaakvereniging-Curaçao geluk met de overwinning van deze partij. Hierop volgde onmiddellijk de eerste zet van de tweede partij. Zodat Curaçao en Maracay ten tweede maal hun krachten op het schaakbord zullen gaan meten. Deze keer speelt Maracay Wit Curaçao Zwart. Deze tweede partij zal even als de eerste gespeeld worden voornamelijk door de Heren A. J. Pijpers; M. A. Martines onder leiding van Dr. Ph. H. Hartz bij wie tevens de beslissing berust. Nu na het einde van de eerste partij willen we dank brengen aan de Radio omroep CUROM voor de prettige samenwerking en het altijd bereidwillig zijn van het Bestuur en de hulpvaardigheid en correctheid van de omroeper.

Zonder deze hulp zou deze Internationale wedstrijd haast onmogelijk geweest zijn.

De Curaçaose Schaakvereniging
Secretariaat
H. Lemmens.

VERSTIJFD DOOR RHEUMATHIEK.

Nu alle pijnen voorgoed verdwenen.

Mej. D. L. te Y. schrijft ons: „Ik voel mij verplicht U te schrijven hoezeer Kruschen Salts mij goed gedaan heeft. Sinds 18 jaren heb ik dezelfde werkkring en mijn gezondheid was altijd uitstekend. Dit jaar in Januari kreeg ik ernstige pijnen in mijn gewrichten, ik begreep terstond dat dit rheumatiek was. Ik probeerde van alles, maar niets hielp. Ik had nimmer veel vertrouwen in geadverteerde middelen, maar tenslotte besloot ik toch een proef met Kruschen Salts te nemen. De verbetering trad bijna onmiddellijk in en het is mij een groot genoegen U thans te kunnen mededelen dat de pijnen, nadat ik twee flacons Kruschen had genomen, volkomen verdwenen waren en niet meer zijn teruggekeerd. Ik neem iederen morgen nog steeds de dagelijksche dosis, mijn gezondheid is uitstekend. Ik zal niet nalaten Uw wonderbaarlijk Kruschen Salts aan al mijn vrienden aan te bevelen."

Rheumathiek ontstaat, wanneer het bloed door in het lichaam opgehoopte afvalstoffen met een overmaat van urinezuur verontreinigd is. Kruschen Salts spoort de afvoerorganen — lever, nieren en ingewanden — aan tot krachtiger werking, waardoor het giftige urinezuur geregeld wordt uit het bloed verwijderd en de zoo scherpe urinezuurkristallen geen kans hebben zich in Uw spieren en gewrichten te nestelen. Het bloed wordt gezuiverd en de pijnen verminderen om tenslotte geheel te verdwijnen.

No. 263

De Engelse Kolonie op Piscaderabaai.

Bij gelegenheid van de Engelse Kroningsfeesten heeft de Engelse Kolonie alhier een welgeslaagde feestavond georganiseerd op Piscaderabaai, waarbij ook de consul de Heer B. Maduro aanwezig was en een korte rede hield.

Bij het naar huis gaan raakte een der bezoekers de weg kwijt op de van Slobbe Boulevard en kwam in zee terecht. Gelukkig zonder persoonlijke ongelukken.

S.s. „Costa Rica."

Met het ss. „Costa Rica" 16 Mei te Curaçao verwacht, zullen o.a. de volgende passagiers uit Amsterdam arriveren:

J. de Konink, O. R. Beaujon, D. Rijneke, F. W. Laverman, A. Gaalman, W. Gaalman, A. Aulicke, G. van Scherpenzeel, M. Kruithof, M. van Woenssel, C. H. van Woenssel, A. Vogel, A. Vogel, O. J. Vogel, L. H. Helenaar, S. T. Hellenaar J. A. Hellenaar, J. P. Hellenaar, C. W. van Driel, M. J. van Driel, J. A. Kooiman, G. A. J. Kooiman, W. Viskil, J. de Waard, C. A. Aanraad, T. F. Benard, A. E. Boeijen, A. J. Boeien, J. H. Habets, M. H. Harmsveld, T. H. Vermolen, G. M. J. van Doornspeek, G. van 't Hoff, J. Immerzeel, A. van der Kleij, W. J. Koenes, A. Lentz, A. J. Meulmeester, N. Mothaan, J. C. Peeters, W. M. de Ruijter, G. Schut, M. Sonius, J. Vink, J. F. A. van der Geer, J. Verhaar, H. Wolfs, R. A. Takkenberg, K. Veenstra.

Em. Pastoor Smit bediend.

Te Nijmegen waar hij op familiebezoek was, is Pastoor Smit, vroeger hier op Otrabanda, onwel geworden en voorzien van de HH. Sacramenten.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

In de kanaalzone verongelukte een Amerikaans legervliegtuig. Twee inzittenden verdronken.

UIT NEDERLAND.

Dr. Willem Mengelberg ondertekende een contract voor het dirigeren van een aantal concerten in Italië in de loop van het seizoen 1938.

H. M. de koningin zal 24 Mei de flottieleider „Tromp" te water laten van een der hellingen van de Nederlandse scheepsbouw-maatschappij te Amsterdam.

Bij de Engelse Kroningsplechtigheid was onze Prinses getooid met een hermelijnen mantel, terwijl zij op het hoofd een schitterende diamanten diadeem droeg. De Prins was gekleed in de uniform van officier der huzaren.

Het Prinselijk paar volgde het ritueel in de Westminster, gezeten vooraan in een der zijbeuken. Na de kroningsfeesten zullen de Prinses en de Prins enkele dagen in Norfolk doorbrengen, waar zij samen met het gevolg gasten zullen zijn op het landgoed van Sir John Maffey, de vroegere onderstaatssecretaris van Koloniën. Na dit bezoek is het Prinselijk paar enkele dagen de gast van de Nederlandse gezant te Londen, Jhr. de Marees.

Volgens het hoofdbestuur van de PTT zijn thans plannen in studie om het binnenlandse briefporttarief van 6 tot 5 cen te verminderen.

Er werd een wet aangenomen op de uitoefening van een zelfstandig bedrijf of de uitoefening van een beroep, zowel als de vestiging van vreemdelingen in Nederland.

Naar de Maasbode verneemt zal het Prinselijk paar met de gewone bootverbinding terugkeren. De Gelderland, het oorlogschip waar de Prinses en de Prins mee naar Engeland overstaken werd te Nieuwediep terugverwacht.

Het Nederlandse bevrachtigingskantoor vernam uit Tolosa dat de ex-gezagvoerder en 2 Nederlandse Leden van de bemanning van het s.s. Andra, die sinds de aanhouding van hun schip gevangen gehouden wordt, overleden zijn, zonder dat gemeld werd op welke wijze zij zijn komen te overlijden. Voor zover bekend verkeren de overige Nederlanders in goede welstand.

Onze lezers herinneren zich, dat indertijd een buitenlands correspondent berichtte dat er enkele leden van de bemanning gefusileerd waren.

Het Hof van Justitie veroordeelde Omnes van Nyenrode, in verband met de geruchtmakende affaire over een gefingeerde diefstal in zijn kasteel, wegens oplichting tot 1 jaar gevangenisstraf, met aftrek van de ijd in voorlopig arrest doorgebracht. Daar Onnes juist een jaar preventief gevangen gezeten had, zal hij reeds een dezer dagen op vrije voeten worden gesteld. Koning werd wegens medeplichtigheid tot 8 maanden gevangenisstraf veroordeeld met aftrek van 8 maanden preventieve hechtenis.

Er is aan het gehele personeel van Pette's Chocoladefabieken, bestaande uit 200 man, ontslag aangezegd. Het bedrijf zal voor onbepaalde ijd gestaakt worden.

SPORT.

Op het internationale tennistournooi wist de Chinese speler Kho Sin Khie te winnen van Dr. Tubben, met 6—1; 6—3; zodat hij thans in de semi-finale zal uitkomen, waarin hij de Tsjechische spelers zal ontmoeten. Mejuffrouw Rollin Couquerque wist de finale der damessingle te bereiken, door winst van Fraulein Ullstein, met 6—2; 6—3.

Fraulein Zehden verraste een ieder door de Engelse speelster Miss Piggy Criven te verslaan.

Op de gehouden internationale zwemwedstrijden van het Y legde de nieuwe Deense zwem-kampioene Hveger de 200 meter borstcrawl in 2 min. 25 ½ seconde af. Dit is nog 1/12 seconde boven het wereldrecord van Willy den Oude. Rie Mastenbroek was tweede ni 2 min 31 ½ sec.

Een weldaad voor ons volk.

Al is het geen gewoonte melding te maken van een uitvoering door de radio; voor de geheel bizondere uitzending van onze Curom op Dinsdag l.l. mag wel een uitzondering worden gemaakt.

Niet alleen omdat de uitvoering en uitzending evenals het programma uitstekend waren; maar vooral omdat de drijfveer tot deze uitvoering te prijzen en te bewonderen is.

Spelen of zingen voor de microfoon is op zich zelf al minder aangenaam noch animeerend: men weet niet of en door wie er wordt geluisterd en applaus of spontane waardeering is uitgesloten.

Als voor zulk een uitvoering nog een betrekkelijk gering honorarium wordt gegeven, dan begrijpen wij dat menigeen er voor past.

Zoo echter dachten er niet over de beroemde violiste en onze bekende pianiste, die wij Dinsdagavond door de Curom hebben gehoord.

De drijfveer voor deze edele daad was niet zoozeer roem of geld als wel een gunst, die zij aan ons volk wilden bewijzen.

Hiervoor zijn wij CELIA CARRANZA en CLISIA HENRIQUEZ dankbaar en prijzen wij hun edelmoedigheid.

Maar ook aan den Heer PALACIOS, die voor deze uitvoering heeft gezorgd en zijn uiterste best heeft gedaan, onze oprechte dank.

Bij deze persoon stond, begrijpelijkerwijze, op de voorgrond: reclame te maken voor zijn handelsartikel; maar te prijzen is dat hij het aangename met het nuttige, belang van zijn handelshuis met een *weldaad voor ons volk* heeft willen vereenigen.

Gelijk wij hem voor deze weldaad dankbaar zijn, zoo willen wij ook gaarne uiting geven aan ons verlangen—alle luisteraars van de Curom zullen ermee instemmen-nog dikwijls zulk een uitvoering door de Curom te mogen hooren.

Zonder twijfel zullen dan alle luisteraars *Lucky Strike* rooken, niet alleen bij de uitvoeringen, die bij ons zal bezorgen, maar bij elke gelegenheid om zoodoende de onkosten van dergelijke uitzendingen te vergoeden.

R. B.

PROGRAMMA VAN DE CUROM.

Zaterdag 15 Mei 1937.

7.00 — 7.03
Opening, Wilhelmus
7.03 — 7.35
Doy's band speelt:
1. Is it true what they say about Dixie, Fox trot
2. El capricho, wals
3. Todo para ti, Danzon
4. A rendez vous with a dream, Foxtrot
5. Delia, Wals

7.35 — 7.50
Intermezzo (Gramofoonplaten):
1. Romantische nachten, Fox trot
2. Mein Herz ist voller Sonnenheim, Tango
3. Was ist mit Gretel los, Fox trot
4. Wenn lind die Luft ist, Fox trot Adalbert Lutter met orkest

7.50 — 8.20
Doy's band vervolgt met:
1. Porque te quieras de veras, Danzon
2. Oh Señorita, Foxtrot
3. Mi corazon, Wals
4. Clarivel, Danzon
5. Knock, knock, who's there, Fox trot
6. Beso loco, Son pregon

Voortzetting dansmuziek (Gramofoonplaten):
1. A beautiful lady in blue, Wals
2. The broken record, Fox trot Johnny Johnson en orkest
3. A fine romance, Fox trot
4. The waltz in swing time BCC Dansorkest o.l.v. Henry Hall.
5. Wenn die Sterne amm Himmelozelt Steh'n, Fox trot
6. Achtung, kleine Ruth, Fox trot Adalbert Lutter en orkest.
7. It's great to be in love again, Fox trot
8. The old oak tree, Fox trot, Eddy Duchin en orkest
9. Isn't a shame, Fox trot
10. My old flame, Fox trot Ted Lewis en zijn orkest
11. Hojo, hojo, matrozen zijn eenmaal zo.
14. Annemarie, Mars, polka, Joop de Leur's Harmonie Quartet.

9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus.

Zondag 16 Mei 1937.

11.00 — 11.03
Wilhelmus en Opening.
11.03 — 11.45
Vioolconcert in E mol Opus, Felix Mendelssohn — Bartholdi
a) Allegro molto appasiato, Gespeeld door Prof. Georg Kulenkampff
b) Andante
c) Allegretto non troppo
d) Allegro molto vivace, Begeleid door het Berlijns Philharmonisch Orkest

Melodie op de G snaar, Bach
11.45 — 1.00
Gemengd klassiek programma
2. Deel I en II Cello soli met, piano begeleiding door Arnold Földesy
3. Sinfonia (J. C. Bach)
4. Deel I en II Concertgebouw Orkest o.l.v. Dr. Willem Mengelberg
5. Erbarme dich mein Gott (J. S. Bach)
6. Uit de „Matthäus Passion Gezongen door Maartje Offers met Orkest
7. Du bist die Ruh' (Schubert)
8. Allerseelen (Schubert) Gezongen door Jo Vincent, sopraan met pianobegeleiding
9. Siciliana and jig from 5th Sonata (Händel)
10. Adagio Cantabile (Haydn) Fluit soli door M. Noordewier Jr.
11. Largo (Händel)
12. Ave Maria (Gounod) Met orgel- en vioolbegeleiding

Maandag 17 Mei.

7.00 — 7.03
Wilhelmus en Opening.
7.03 — 7.40
Cello concert te geven door de Heer A. D. van Rosendaal
Aan de Vleugel begeleid door Mevr. Broek.
1. Sonate Opus 4) — S. Boelmann
   a) Maestoso, Allegro con Fuoco.
   b) Andante
   c) Allegro Molto.
2. Cello Concert deel III — Edouard Lelo
   a) Andante (ntroductie)
   b) Allegro Vivace

7.40 — 8.00
Klavierkoncert D — Moll — Solist Mitja Nikisch
a) Deel I
b) Deel II
Laske Tanze, Berliner Philharmonika
Hochzeitstanz aus die Waltdtaube, Berliner Philharmonika
Souvenir
Van Singen und Wandern, Deel I en II
8.00 — 8.30
Reina Africana
Bonheur
Solo fue un sueño
Mirame
El disco roto de Nicolasa
Magogany Hall Stomp
Marching along together
Mosaico
Kiss me again
Sings from Shirley Temple pictures
8.30 — 9.00
Count of Luxembourg

Dinsdag 18 Mei 1937.

7.00 — 7.03
Wilhelmus en Opening.
7.03 — 7.23
Ds. W. van Lindonk spreekt over Richard Wagner
7.23 — 9.20
In aansluiting op deze causerie zal de „Die Walküre" van Wagner ten gehore gebracht worden. Deze opera zal worden voorafgegaan door een korte inleiding.

VERGELIJKENDE STAAT
van de op het eiland Curaçao ingeklaarde vaartuigen.

STOOMSCHEPEN:

Datum	Aantal	inh. in M³
April 1937	480	2.729.789
April 1936	431	2.530.649
Jan. t/m April 1937	1693	10.588.528
Jan. t/m April 1936	1722	10.560.097

ZEILSCHEPEN:

Datum	Aantal	inh. in M³
Jan. 1937	155	10.953
Jan. 1936	165	11.694
Jan. t/m Aprli 1937	597	49.874
Jan. t/m April 1937	584	45.860

Zeilvaart over de maand April 1937.

Binnengekomen van:	
Aruba	25
Boniare	27
Bov: Eilanden	1
Higuerote	7
La Guaira	1
Las Piedras	2
La Vela De Coro	5
Pto. Cabello	44
Pto. Lopez	3
Rio Hacha	1
San Pedro (Macoris)	2
Tucacas	30
Zee	7
Totaal	155

Vertroken naar:	
Aruba	24
Jacmel	6
La Guaira	18
Las Piedras	2
La Vela De Coro	19
Pampatar	3
Pto. Cabello	38
Pto. Colombia	2
Pto. Lopez	1
Pto. Padre	2
San Pedro (Macoris)	1
Sta. Marta	1
St. Martin	1
Totaal	144

K
KRO
O

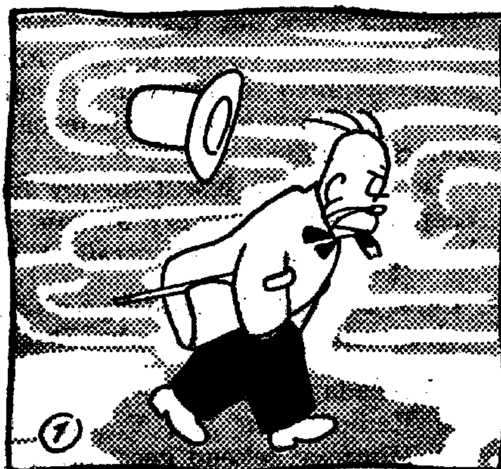
Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.

Zondag 16 Juni 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. „Pinksteren", door Pater J. Dito O.P.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Zalig Pinksterfeest, door Pater J. Dito O.P.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

ADAMSON MAAKT VAN DE NOOD EEN DEUGD.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-PROGRAMMA

A-Klasse: B-klasse:

MUNDO NOBO

16 Mei : Voorwedstrijden Heinekens Beker
17 Mei : Finale Heinekens Beker
23 Mei : J. Holland 1 — Hercules 1 (F. Kranenburg) — 23 Mei : Aletico — P.S.V. * (A. de Rooy)
30 Mei : S.U.B.T. 1 — Volh. 1 (H. Elfrink) — Res. A.-klasse 30 Mei : J. Holl. 2 — Hercules 2 * (A. Oehlers)
6 Juni : R.C.C. 1 — Hollandia — Res. A-klasse 6 Juni : Volh. 2 — Transvaal 2 *

RIO CANARIO.

16 Mei : Voorwedstrijden Heinekens Beker
23 Mei : R.CC. 1 — Asiento 1 (H. Elfrink) — 23 Mei : Be Quick — D.C.C. * (A. D. Joens)
30 Mei : Hollandia — Transvaal (E. R. Jansen)
6 Juni : S.U.B.T. 1 — Hercules — 6 Juni : D.D.V.O. — D.C.C. *

SCHERPENHEUVEL.

16 Mei : Voorwedstrijden Heinekens Beker
30 Mei : Asiento 1 — Scherpenh. 1 (O. Corsica)
6 Juni : J. Holl. 1 — Scherpenh. 1

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om drie uur.

Ingeschreven als werkende leden van Be Quick: H. Mackay en A. Silberie.

In verband met de Heinekens wedstrijden wordt nog het volgende medegedeeld:

Aan iedere deelnemende vereniging zal elf bonnen worden uitgereikt voor gratis limonade op Maandagmiddag. Deze bonnen zijn verkrijgbaar bij de 1ste Secretaris.

De vrije toegangskaarten geven geen toegang tot de officiële tribune.

Op Maandagmiddag zal ten huize van de Voorzitter van iedere vereniging die in de eind-wedstrijd uitkomt, een kist Heinekens bier (koud) worden bezorgd. De Heinekens Bierbrouwerij hoopt daarmede dat de verenigingen een gezellig onder-onsje zullen hebben.

Aan de semi-finalisten zullen 11 medailles, ook ter beschikking gesteld door de Heinekens Brouwerij, worden uitgereikt.

In verband met de athletiek-wedstrijden, zullen er op 23 Mei 1937 a.s. geen voetbalwedstrijden zijn. Teneinde zoveel mogelijk mede te werken met de betreffende Bond, zal het terrein Mundo Nobo ook niet voor vriendschappelijke wedstrijden beschikbaar zijn.

KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN HEINEKEN'S BEKER.

16 Mei 1937.

MUNDO NOBO:
8.30 — 9.30 uur v.m.
Jong Holland) A O. Corsica

RIO CANARIO:
9.00 — 10.00 uur v.m.
Transvaal — Hercules) B B. L. Dijk

SCHERPENHEUVEL:
9.00 — 10.00 uur v.m.
S.U.B.T. — Scherpenheuvel) C F. Kranenburg

MUNDO NOBO:
10.00 — 11.00 uur v.m.
R.C.C. — Volharding) D A. Oehlers
3.00 — 4.00 uur n.m.
Winnaar B — Winnaar C) E H. Elfrink
4.30 — 5.30 uur n.m.
Winnaar A — Winnaar D) F A. Jesurun

17 Mei 1937.

MUNDO NOBO:
4.30 — 5.30 uur n.m.
Winnaar E — Winnaar F) O. Corsica

De scheidsrechters van de buitenwedstrijden worden verzocht de 1ste Secretaris zo spoedig mogelijk de afloop van deze wedstrijden te willen berichten.

Spelduur van alle wedstrijden: 1 uur en 5 minuten rust.

Bij gelijke stand vóór-wedstrijden: 1 × 3 penalties: indien de stand nog gelijk is, dan beslist het lot.

Bij gelijke stand finale: 2 × 7½ miuten verlengen; bij gelijke stand alsdan beslist het lot.

Voor deze wedstrijden worden er geen groene kaarten verzonden.

(w.g.) H. A. Dennert
Secr.